

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ordet og Troen efter Christi egen Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 296. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1857_1200-txt-shoot-idm389/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

da feler vi Alle meer eller mindre Trang til at giøre det tydeligt for os selv og for hinanden, at skiondt dette for Verdens-Klogskaben klinger ligesaa hemmelighedsfuldt og æventyrligt, som hvad de vildeste og mørkeste Sværmere har fortalt os om deres Land, som de sædvanlig ogsaa kalder Guds Helligaand, og har tit kaldt Christi Land, saa er vor Tro og Bekendelse dog baade kiendelig og himmelsvidt forskjellig fra alt Andet, og har i sig selv den klareste Sammenhæng, og den jævne Hættelighed for alle virkelige Mennesker, som forudsætte sig skabte i den sande Guds Billede til Deelagtighed i Hans evige Liv.

Denne Forudsætning af Menneskets virkelige Skabelse i Guds Billede til det evige Liv, den paastaar nu vist nok Verdens-Klogskaben, er en urimelig Indbildning, som kun er bygget paa første Mosebog, og maa staae eller falde med denne gamle Bog, hvis guddommelige Ufeilbarhed vi nok skal lade være at bevise; men herved glemmer Verden ganske to uimodfjellige Ting, og da først og fremmest, at dersom Mennesket ikke var skabt i Guds Billede, ligesaa virkelig som noget Barn kan bære sine Forældres Billede, da var det umuligt for Mennesket at have nogen sand og levende Førefølelse om Gud eller hans Egenstaber, hvortil Mennesket kun er bekvemt, naar der er Noget i Mennesket af Alt hvad der er i Gud, og at naar nu Verden dumdriftig vilde skænde Mennesket al Bekvæmhed til at kiende Gud, da vilde den see sig gjendrevet af den uimodfjellige Kiendsgierning, at Mennesket ved Mands-Ordet i sin Mund ikke blot er kiendelig

